

Ἄδελφοί μου,

"Ἐπιμένετε καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ἐἶχαμεν ἀμιλήσει διὰ τὸ Ἐπὲρ Φῶς. Τὸ εἶχαμεν συνταυτίζει μετὰ τὸ Πρωταρχικὸν Πῦρ. Τὸ εἶχαμεν συνταυτίζει μετὰ τὴν Νοητὴν Ἐπὲρ Οὐσίαν, Ἄμορφον Νοητὴν Ἐπερουσίαν, χαρακτηριστικὸν τῆς πανταχοῦ παρουσίας τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, χαρακτηριστικὸν τῆς ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΣ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, θὰ ἔλεγα τὴν πρώτην αἰτίαν, τὴν τῶν πάντων αἰτία.

Τὸ πρωταρχικὸν πῦρ, Νοητὸν ἀνέσπερο Φῶς. Εἶναι ὁ Χιτών, ὁ πρῶτος, Χιτών, ἀόρατος, ἀλλὰ δύναμις ποῦ περιβάλλεται μέρος τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ καὶ εἶναι ΛΟΓΟΣ. Εἶναι αὐτὸ ποῦ χαρακτηρίζει τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ σὺν ΘΕΩΝ ΛΟΓΟΝ. Εἶναι ἐκεῖ ποῦ εἶπε τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ: Εἶπε, "Γεννηθῆτο τὸ Φῶς καὶ ἐγένετο Φῶς". Ἡμέρα πρώτη. Πρὶν δὲ αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Δημιουργίας ποῦ ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε, προσέξτετε ὅσο σημεῖον αὐτὸ, διότι, πρώτη, εἶναι, εἶδος καταστάσεως καὶ ὄχι τοποχρονικὴ ἔκφρασις. Δὲν θέλω νὰ φαντάσθῃτε ὅτι αὐτὴ ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Δημιουργίας εἶναι κάτι ποῦ ἦτο ἡ ἔκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ σὺν ΘΕΟΥ ΛΟΓΟΥ σὲ ἕνα χρόνον ποῦ πρὸ αὐτῆς τῆς στιγμῆς σὺν χρόνου δὲν ὑπῆρχε. Ὅμως θέλω νὰ γνωρίσετε ὅτι αὐτὴ ἡ πρώτη ἡμέρα μέσα εἰς τὸν Χῶρον ἦτο ἕνα γεγονός ποῦ καὶ σήμερον εἶναι καὶ παντοτινὰ θὰ εἶναι σὺν ἀρχῇ ἑνὸς Θεοῦ Σχεδίου, καὶ, τὸ Θεῖον Σχέδιον, ἔχει μίαν ἀρχὴν καὶ ἕνα τέλος σὺν κύκλῳ ἔκφρασεως τῆς Βουλῆσεως, Πανοσοφίας, Παντοδυναμίας καὶ Παναγαθότητος τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Ἀλλὰ, αὐτὸς ὁ κύκλος δὲν ἔχει ὠρισμένον χρόνον ἀρχῆς του οὔτε τέλος του. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ἀρχίζει καὶ σὲ κάθε στιγμὴν τελειώνει, τελειοῦται μᾶλλον μέσα εἰς τὰ Σύμπαντα.

Αὐτὸ ἔγινε ἀντιληπτό; Ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς Δημιουργίας εἶναι κατάσταση καὶ ὄχι τοποχρονικὸν γεγονός ποῦ εἶχεν μίαν ἀρχὴν καὶ ἐτελείωσε· τὸ ἴδιο καὶ ὅλες οἱ ἄλλαι ἔκφρασεις τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς μέσα εἰς τὰ Σύμπαντα ποῦ μέσα στὴν Γένεσιν ὀνομαζόμεναι ἡμέρες τῆς Δημιουργίας, συμβολικαί.

Ἦστε, προηγήθη τῆς ἔκφρασεως ἡ Βούλησις, δύναμις, τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποῦ ἡ ἔκφρασις πλέον ἔγινεν φαινόμενον, Προσέξτετε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖον. Ἄν ἔχω τὴν κίνησιν χωρὶς νὰ ἔχω κάτι νὰ ἀντισταθῇ σ' αὐτὴν τὴν κίνησιν δὲν γίνεται αἰσθητὴ ἡ κίνησις, ὡστόσο, καὶ ὡς δύναμις εἶναι καὶ σὺν κίνησιν ὑπάρχει. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ παρουσιασθῇ κάποιο ἐμπόδιον ἢ ἔντασις τῆς δυνάμεως αὐτῆς γίνεται διέσωσ αἰσθητὴ.

Προηγήθη τῆς ἔκφρασεως ἡ Βούλησις - δύναμις - κίνησις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ σὺν Πανοσοφίᾳ - Παντοδυναμίᾳ καὶ Παναγαθότητι, συνέπεια τοῦ ὁποῦ εἶχε ἔκφρασις ἡ Θεία Πανοσοφία - Παντοδυναμία καὶ Παναγαθότης τὴν Νοητὴν Ἐπὲρ Οὐσίαν, Ἐπὲρ Φῶς, τὸ Πρωταρχικὸν Πῦρ τὴν πηγὴν τοῦ Νοῦ.

Ἀπ' αὐτὸν τὸν Νοῦν, τώρα, ὅλα θὰ γίνουσι. θὰ γίνῃ ὁ Νοητὸς κόσμος, ὁ Ἀνώτερος καὶ Κατώτερος Νοητικὸς κόσμος καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς, οἱ Ψυχικὸι κόσμοι, οἱ Αἰθερικὸι καὶ ὁ Παχυλὸς Ἐλικὸς κόσμος. Καὶ ὅπως εἶχαμεν περὶ σὲ προηγούμενα μαθήματα, τὰ πάντα εἶναι κτισμένα ἀπὸ τὸν Νοῦν.

Ἡ παχυλὴ ὕλη, καὶ τὸ τελευταῖον ἄτομον παχυλῆς ὕλης περιλαμβάνει εἰς τὸ ἐλάχιστον εἰς ὄγκον, ἀλλὰ εἰς τὸ μέγιστον σὲ ἔκφρασιν τὴν Θεϊαν Πανοσοφίαν, Παντοδυναμίαν καὶ Παναγαθότητα, τὸ Θεῖον Σχέδιον, τὴν συμπλήρωσιν ἑνὸς κύκλου ὑπάρξεως. Τὴν πρώτη ἡμέρα τῆς Δημιουργίας μέχρι τῆς συντελείας τῶν ἡμερῶν τῆς Δημιουργίας, θὰ τὴν συναντήσετε εἰς τὴν γέννησιν ἑνὸς ἀτόμου, ἑνὸς κυττάρου, μιᾶς μορφῆς ζωῆς τοῦ φυτικῶν βασιλείου, τοῦ ζωϊκοῦ, σὺν Ἄνθρωπον σὺν Πλανήτην, σὺν Ἡλιακῷ σύστημα, σὺν Γαλαξιακῷ σύστημα, παντοῦ καὶ πάντοτε νὰ ἀκολουθῇ τὸν ἴδιον Νόμον, τὴν ἀρχὴν τὴν συμπλήρωσιν ἑνὸς κύκλου ὑπάρξεως μετὰ καθωρισμένον σχέδιον, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔκφυγῃ τῆς τροχιάς τοῦ κύκλου αὐτοῦ, ἢ πορεία τῆς ὑπάρξεως, ἢ συμπλήρωσις, τὸ τέλος ποῦ εἶναι ἡ ἀρχὴ ἑνὸς ἄλλου κύκλου παρομοίου πάντοτε εἰς ἕναστον εἶδος.

Στὴν μελέτην σας σὺν ἐρευνηταί τῆς ἀληθείας πρέπει νὰ ἐμβαδύνετε μέσα εἰς τὰ νοήματα ποῦ μπορεῖτε νὰ πάρετε ἀπὸ τὴν μελέτην ἑνὸς ἐκαστοῦ ἐκ τῶν φαινομένων

μέσα εἰς τόν κόσμον τῆς ζωῆς γύρω σας, ἐπὶ τοῦ Πλανῆτου. Ἐτὴν ἀρχὴν ἔχοντας πάντοτε μιὰ συγκεκριμένην μορφή ζωῆς, τὴν γέννησίν τῆς, ἀνάπτυξίν τῆς, τρόπον διαιωσίως τοῦ εἶδους καὶ τέλος συμπλήρωσιν τοῦ κύκλου τῆς ὑπάρξεως αὐτῆς τῆς μορφῆς τῆς ζωῆς. Κατ' ἀρχὴν λέγω μιᾶς ζωῆς μορφῆς ζωῆς καὶ μετὰ μιᾶς ἄλλης ἐκφράσεως τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς, ἐνός στοιχειακοῦ εἰς τόν αἰθερικόν κόσμον, εἰς τοὺς Ψυχικοὺς κόσμους, εἴτε αὐτὰ εἶναι προεκτάσεις ἀνθρώπων ἢ Ἀρχαγγέλων, διὰ τὴν δύνηθῆτε μετὰ τὴν εἰσχωρήσετε εἰς τὸ πραγματικὸν ἔργον τοῦ ΛΟΓΟΥ, τοῦ Πάντων Ἁγίων Ἁγιωτάτου ΛΟΓΟΥ.

Θὰ δῆτε ὅτι, τὰ πάντα κυβερνᾷ ἡ ἀπόλυτος Ἑπὲρ Διάνοια, ὑπερκόσμια συνειδησις, Ἁγιοπνευματικὴ, ὡς καὶ ὑπερκόσμια ὑπὲρ συμπαντικὴ Λογοῦκὴ Αὐτοεπίγνωσις, πού σάν ὠκεανὸς εἶναι καὶ ἐντός αὐτοῦ τοῦ Νοητοῦ, Νοητικοῦ, Ψυχικοῦ ὠκεανοῦ, ἀναπτύσσεσθε εἰς ἕκαστος ἀπὸ σᾶς, σάν μιὰ ξεχωριστὴ ὄντοτης, σάν μιὰ ὑπαρξίς πού ὡστόσον ἀπὸ ὑπαρξίς θὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν πραγματικότητα. Ἀπὸ τὴν κατάσταση τοῦ φαινομένου θὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν Ἀλήθειαν. Ἀπὸ τὴν ὑπὸ διαρκῆ ἀλλαγῆ, θνητὴν κατάσταση θὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν ἀθανασία. Ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σας σκιά θὰ εἰσέλθετε εἰς τὸν πραγματικόν σας ἑαυτὸ Ψυχῆ Αὐτοεπίγνωσιν. Ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἀτενίσετε, θὰ γνωρίσετε καὶ θὰ χρησιμοποιήσετε τὸ Ἑπὲρ Φῶς. Σάν σκιά τώρα ἐσεῖς, προσωπικότης τοποχρονικὴ Αὐτοεπίγνωσις μεταχειρίζεσθε τοὺς πῖθ χαμηλοὺς κραδασμοὺς τοῦ αἰθέρος πού ὀνομάζεται Φῶς, πού ἐκπηγάζουν ἀπὸ ἕναν στερεόν κραδαινόμενον ἀντικείμενον. Μέσον τῆς αἰσθήσεως τῆς ὁράσεως ἐρμηνεύετε καὶ γνωρίζετε τὸ περιβάλλον σας μέσα στὸν παχύλόν ὕλικόν κόσμον, ὡστόσον, σάν ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας μετὰ ἀπὸ συβαρὴν μελέτην καὶ ἀφοῦ ὑπερβῆτε τοὺς κλυδωνισμοὺς τοῦ Ψυχικοῦ ἰωτός, τῶν συναίσθημάτων πού δημιουργοῦνται ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸν ὠκεανὸν τῆς γοητείας τῆς παχυλῆς ὕλης, ἀφοῦ ὑπερβῆτε τῆς μεγάλης θύλλας τῶν παθῶν, ἐπιθυμιῶν καὶ συναίσθημάτων, ἀφοῦ περάσετε τὸ Νοητικόν Φῶς καὶ εἰσέλθετε εἰς τὸ Ἑπὲρ Φῶς, Σοφία, ἐκεῖ πού πλέον ὄλα, εἶναι, ὁ ἑαυτὸς σας, δέν χρειάζεσθε νὰ γνωρίσετε μέσον ἀντανάκλασεως ἔξω ἀπὸ σᾶς ἕνα ἀντικείμενο ἢ μίαν κατάσταση, ἀλλὰ ἀφομοιωμένοι μὲ ὅτι ἐπιθυμῆτε νὰ τὸ γνωρίσετε εἰς τὴν ἐντέλειαν μέσα στὸ Νοητόν Ἑπὲρ Φῶς, τότε θὰ γνωρίσετε τὴν Ἀλήθειαν, τότε θὰ εἰσέλθετε εἰς τὴν ἐντός σας Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν καί, ὅταν βρῆτε τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν τὰ πάντα εἰς τοὺς χαμηλοτέρους κόσμους, τοὺς χαμηλότερα κραδαινόμενους κόσμους, τὸν παχύλόν ὕλικόν καὶ τοὺς Ψυχικοὺς, θὰ σᾶς προστεθοῦν. Θὰ δῆτε ὅτι, ὅταν φθάσετε εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, τίποτε δέν ἔχετε θυσιάσει, οὔτε ἀνάγκην ἔχετε νὰ θυσιάση ἢ ἐγκιταλείψη, τίποτε ἀπὸ τὰ λογικὰ σχέδια ἐπιθυμίας καὶ ἐπιδιώξεις σας, ἀλλὰ τώρα θὰ δῆτε, πλατύτερα, ὀρθώτερα ἀπὸ πῖθ ψηλά, θὰ ἐμπλουτίσετε καὶ τῆς ἐπιθυμίας σας καὶ τῆς ἐπιδιώξεως σας σὲ σημεῖον πού πλέον, ἱκανοποιήσις τῶν ἐπιθυμιῶν οὔτε τὸν κρόνον οὔτε τὸν κόπον οὔτε τὴν ἀπελπισίαν θὰ σᾶς δίδῃ, ἀλλὰ, τὴν λογικὴν ἱκανοποίησιν.

"Ἐστῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῶ πάντοτε".

Θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὴν μελέτην μας πάνω στὸ Νοητόν Ἑπὲρ Φῶς, πῶς θὰ τὸ γνωρίσωμεν, πῶς θὰ τὸ χρησιμοποιήσωμεν καὶ πῶς θὰ φωτίσωμεν κατ' ἀρχὴν τοὺς κῆτω κόσμους, προτοῦ στρέψωμεν τὰ βλέμματά μας πρὸς τὰ ἄνω.

"Ἐστῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙῶ πάντοτε".